

БЕССМЕРТИЕ СЛОВА

Век XII был изумлен Словом... Словом Гения Низами. То было началом Восхищения...

Много воды утекло, много всего пережил Человек, но в век XIX он оказался перед Пушкинским гением, перед величием Пушкинского Слова.

Много всего было прожито, пережито, изжито, прижито, Лета поглотила многих и многое, многое менялось, но лишь Слово пережило века, миновав Время и его изменчивость, и дошло от XII века, став той Вечной Истиной, опираясь на которую создал свое Слово Пушкин в век XIX.

Человек коленопреклонен пред созвучностью гениальных слов Низами:
*Любовь – михраб ветров, к зениту вознесенный
И смерть иссушит мир без вод страны влюбленных...*

и

*Я вас любил: любовь еще, быть может,
В душе моей угасла не совсем... Пушкина.*

Это есть Бессмертие Слова. Это есть Слово о Любви, которое своим Величием построило себе Памятник, к которому “не заростет народная тропа”. 🌱

СӨЗ ӨЛЛӘЗЛИЈИ

XII әср Сөзүн һикмәти гаршысында һејрәтлә донду.

Бу, Һејрәтин әввәли иди.

Бу Һејрәтин устады Низами Кәнчәви иди. Чох сулар ахды, чох заманлар дәјшиди. Әсрин 19 јашында Пушкин дүһасы догулду.

Инсан дәјшиди, дәјшидирди, мүнәсибәтләр мин дона кирди, сәрһәдләр нечә јол сөкүлдү-төкүлдү, јадлар јахынлашды, догмалар өкеј олду...

XII јүзилин Һејрәтисә дәјишмәди, азалмады, бу Һејрәт бир али, бир үлви дүјғунун әбәдилијинә заманлары диз чөкдүрдү.

*Ешгдир мейрабы уча көјләрин,
Ешгсиз, еј дүнја, нәдир дәјәрин?*

Вә 700 ил сонра Пушкин

Я вас любил...

- дејәндә дә бу әбәди һәгигәтә күвәнди.

Елә она көрә дә Сөз галды, Мәһәббәт галды.

Ешгә Сөздән абидә гојан Низами, Пушкин јаддашларда һејкәл өмрү газанды... 🌱